

Müstəqil ictimai-siyasi, publisistik qəzət

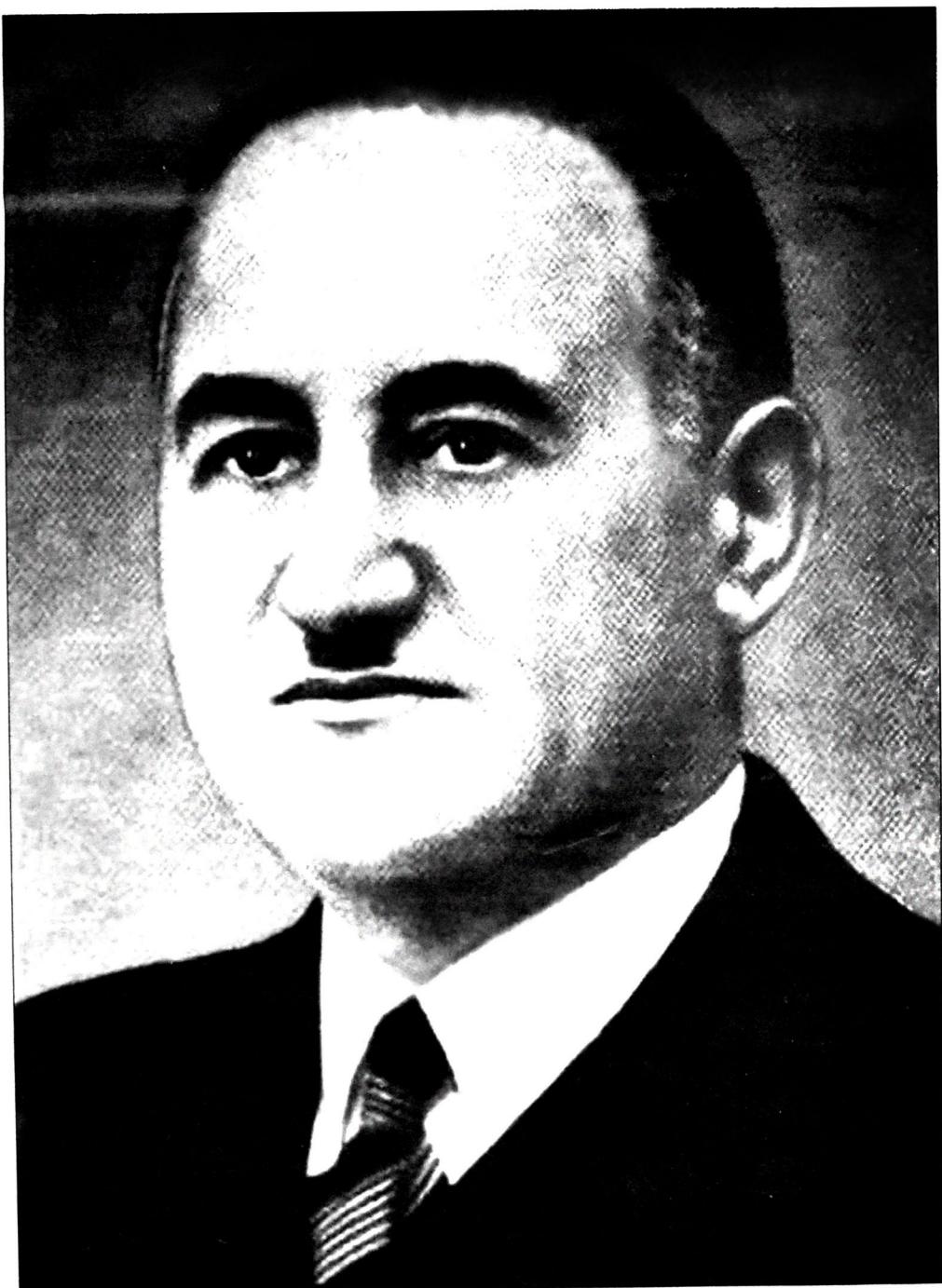
Nö 05 (1085) 02 fevral 2022-ci il

Qiymoti 1 manat

Qəzet 1999-cu ilin oktyabrından çıxır

MƏHƏMMƏD ƏMİN RƏSULZADƏ - 138

**Dalğaların gücü nə - dəryada gəmin bilər,
Nə qaldı ötən gündən - əhvalın, dəmin bilər.
Bir kərə yüksəlməyin bayraq ömrü nə demək;
Doğru-düzgün cavabı Məhəmməd Əmin bilər.**

Ədalət haqqı - dövlət hüququ

Məhəmməd Əmin Rəsulzadə üçün ruhən mənimlə təmasda olan obrazı axtararkən, üzə çıxan Aristotelin "Siyasət böyük etika" kitabını birçə dəfə açdım. Qarşıma çıxan abzasi oxumağa başladım: "Təbiət bütün insanlarda dövlətlə münasibətə bir meyil yaratmışdır və ilk dəfə bu münasibəti təşkil edən adam başarıyyatə həddindən artıq böyük yaxşılıq etmişdir. Kamilliyyə yetmiş insan canlı məsluqların ən mükəmməlidir... ədalət anlayışı dövlət anlayışını ilə bağlıdır, belə ki, hüquq ədalətin meyarı kimi siyasi münasibəti tənzimləyən normadır". Oxuduğum cümlələr hələ süruruma, düşüncəmə yeter-yetməz antik dünyadan üzü bəri gələnəcən mənasından bir zərrə də itirməyən kamil düşüncə məhsulunun - fikir zərrələrinin arasından Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin özünü gördüm. Şirməmməd Hüseynov təsadüfi demirdi ki, Məhəmməd Əmin Rəsulzadə himinəcən dağıdılmış, hətta şüurlardan belə yox edilmiş dövləti - Azərbaycan dövlətini qurdur. Və biz də eləv edək ki, o, bu dövləti yaşarı ideologiya ilə silahlandırdı, ona əbədi nəfəs verdi.

Rahat nəfəs aldım, indi düşüncəlerimin axarını fikirlərimin üfüqlərinən görə bilirdim. Professor Qulu Məhərrəmlinin "Vətənimizin siyasi möhtərəmi və Cümhuriyyətin banisi Məhəmməd Əmin Rəsulzadənin anadan olmasının 135 illiyinə" (29.01.2019) adlı yazısının bir qədər kədər ovqatı ilə başlanmış və nəhayət, tədricen dəyişən ovqatla üzü zirvəyə qalxan yolun fonunda möhtəşəm insan obrazının əzəməti artıq gözlərimin önündə tamam canlanmışdı.

Qulu Məhərrəmlinin Rəsulzadə sevgisi, elbəttə, bir kitaba sığmaz. Amma elə yazıya getirdiyi düşüncələri bir kitabı çoxdan öüb.

Ədəbi-publisistikamızın kifayət qədər döyüşkən ruh sahibi Rəsulzadə haqqındaki növbəti yazını sanki yazmır, həzin-həzin danışır və onun danışdıqlarını biz de eşidirik: "1955-ci il martın 7-də şaxtanın iliyə işlədiyi soyuq havada Ankaranın Əsri məzarlığında dərdli və üzücü bir hüzün hökm sürürdü. Səmadakı tutqun buludları, sanki matəm içində imiş kimi ağır-ağır məzarlığa tərəf axırdı. Azərbaycan Cümhuriyyətinin banisi, türk dünyasının böyük mütəşəkkiri, ədib və publisist, Yer üzünün müxtəlif yerlərinə səpələnmiş minlərlə azərbaycanlı mühacirin ümidi yeri kimi baxdığı Məhəmməd Əmin Rəsulzadə burada son mənzilə yola salınırdı. Dəfnində Türkiyənin dövlət və hökümət adamları, mərhumun yaxınları, məsləktaşları ilə yanaşı, həm də SSRİ-dən və Şərqi Avropanın ölkələrindən olan siyasi mühacirlər də iştirak edirdi". Bəli, bu bir dəfn mərasimidir. Və sanki Qulu Məhərrəmli özü də bu dəfn mərasimində iştirak edir və özünün yaratdığı canlı ovqatla bizim özümüzü də zamanın kifayət qədər uzun mesafesini kəsərek həmin hüzlü adamların arasına aparır.

Əli Rza XƏLƏFLİ
(“İti bucaq” kitabından)